

Kitab Daniel - Nomer Tujuh Puluh Tujuh

Muka Paralél Nubuatan: Adventisme Laodikia dina taun 1863 jeung Tipologi Biblis

Jeff Pippenger

2024-02-10

Pabangkitan Adventisme Laodisea dina taun 1863, geus ditipologikeun ku kutuk anu diumumkeun kana ngawangun deui Yerikho.

Tuluy Yuswa marentahkeun ka maranéhna dina waktu éta, saurna, “Katutuk sing saha baé éta jalma di payuneun PANGERAN, anu hudang ngawangun ieu kota Yeriho; dina anak cikalna manéhna bakal nunda pondasina, jeung dina anak bungsuna manéhna bakal ngadegkeun gapurana.” Yuswa 6:26.

Pemberontakan Adventisme Laodikea dina taun 1863 geus dilambangkeun ku para tukang ngawangun anu nampik batu juru.

Yesus ngandika ka maranehanana, “Naha maraneh can kungsi maca dina Kitab Suci: Batu anu dipiceun ku para tukang ngawangun, éta pisan anu jadi batu juru pangutamana; ieu téh padamelan Gusti, sarta matak pikaheraneun dina panon urang? Ku sabab éta Kami nyebutkeun ka maraneh, Karajaan Allah bakal dicabut ti maraneh, sarta dipasrahkeun ka hiji bangsa anu ngahasilkeun buahna.” Mateus 21:42, 43.

Pambalikan Adventisme Laodisia dina taun 1863 geus diparibasa ku anak sapi emasna Harun.

Maranéhna ngadawuh ka kuring, “Jieunkeun kami allah-allah, anu bakal leumpang di hareupeun kami; sabab ari ieu Musa, jelema anu mawa kami kaluar ti tanah Mesir, kami teu nyaho naon anu geus kajadian ka anjeunna.” Tuluy kuring ngadawuh ka maranéhna, “Saha baé anu boga emas, sina nyabut éta.” Ku kituna maranéhna masrahkeun éta ka kuring; tuluy ku kuring dialungkeun kana seuneu, sarta kaluar ieu anak sapi. Jeung nalika Musa ningali yén éta bangsa taranjang; (sabab Harun geus ngajadikeun maranéhna taranjang nepi ka jadi éra di antara musuh-musuhna). Exodus 32:23–25.

Pangbarontakan Adventisme Laodikea dina taun 1863, geus dipapag ku perlambang dua anak sapi emasna Yarobeam.

Lamun ieu bangsa naék rék ngalaksanakeun kurban di Bait PANGERAN di Yerusalem, tangtu hate ieu bangsa bakal malik deui ka gustina maranéhna, nyaéta ka Rehabeam raja Yuda, tuluy maranéhna bakal maehan kaula, sarta balik deui ka Rehabeam raja Yuda. Ku sabab kitu raja ngayakeun piunjuk, tuluy nyieun dua anak sapi emas, sarta ngandika ka maranéhna, “Kacida beuratna pikeun maranéh naék ka Yerusalem; tingal allah-allah maranéh, eh Israil, anu geus mingpin maranéh kaluar ti tanah Mesir.” Anu sahiji diperenahkeunana di Betel, ari anu sahiji deui diteundeunana di Dan. 1 Raja-raja 12:27–29.

Pambangangan Adventisme Laodikea dina taun 1863 geus dipralambangkeun ku nabi ti Yuda anu pupus di antara kalde jeung singa.

Sarta kajadian, sanggeus anjeunna dahar roti jeung sanggeus nginum, anjeunna masangkeun keledé pikeun anjeunna, nya éta pikeun nabi anu ku anjeunna geus dibawa balik. Jeung nalika anjeunna geus indit, aya singa nepungan anjeunna di jalan sarta maéhan anjeunna; mayitna ngagolér di jalan, jeung keledé éta nangtung gigireunana, singa ogé nangtung gigireun mayit éta. 1 Raja-raja 13:23, 24.

Pangbarontakan Adventisme Laodisia dina taun 1863, parantos dipatandakeun ku ujian kasapuluh Israil baheula anu ngamimitian pangumbara maranéhna di padang gurun.

Tapi sakumaha sajatina Kami hirup, sakumna bumi bakal pinuh ku kamulyaan PANGERAN. Ku sabab sakabéh jalma anu geus ningali kamulyaan Kami jeung mujijat-mujijat Kami, anu ku Kami dipigawe di Mesir jeung di tanah gurun, sarta ayeuna geus nyoba Kami nepi ka sapuluh kali, jeung teu ngadéngékeun sora Kami; tangtu maranéhna moal ningali tanah anu ku Kami geus disumpahkeun ka karuhun-karuhunna, kitu deui moal aya saurang ogé ti antara maranéhna anu ngambekkeun Kami bakal ningali éta: Tapi hamba Kami Kaleb, ku sabab manéhna miboga roh anu béda dina dirina, sarta geus nuturkeun Kami sagemblengna, manéhna ku Kami bakal dibawa asup ka tanah anu geus didatanganana; sarta turunanana bakal miboga éta. Bilangan 14:21–23.

Rasul Paulus ngajar:

Ayeuna sagala hal ieu tumiba ka maranéhna jadi conto; jeung ieu geus dituliskeun pikeun panggeuing ka urang, anu ka urang geus datang ahir jaman. 1 Korinta 10:11.

Nalika medar prinsip nubuat éta, Sister White ngandika:

“Masing-masing nabi baheula nyarios lain utamina pikeun jamanna sorangan, tapi leuwih pikeun jaman urang, nepi ka nubuat maranéhna tetep berlaku pikeun urang. ‘Ayeuna sakabéh hal ieu kajadian ka maranéhna jadi conto: jeung eta dituliskeun pikeun pangeling-eling urang, anu ka maranéhna geus nepi tungtung-tungtung dunya.’ 1 Korinta 10:11. ‘Lain pikeun dirina sorangan, tapi pikeun urang maranéhna ngaladénan hal-hal éta, anu ayeuna geus dipedar ka maranéh ku jalma-jalma anu ngawartakeun Injil ka maranéh ku Roh Suci anu diturunkeun ti sawarga; hal-hal anu ku para malaikat dipikahayang pikeun ditempo.’ 1 Petrus 1:12....”

“Kitab Suci geus ngumpulkeun tur ngabeungkeut babarengan sakumna khasanahna pikeun generasi panungtung ieu. Sakabéh kajadian-kajadian agung jeung transaksi-transaksi sajarah Perjanjian Heubeul anu khidmat geus lumangsung, jeung keur ngulang deui dirina sorangan, di jero garéja dina poé-poé panungtung ieu.” Selected Messages, buku 3, 338, 339.

Numutkeun Yesaya, amanat hujan ahir téh mangrupa hiji amanat, sabab anjeunna nétélakeun yén jalma-jalma durhaka bakal nampik ngadéngékeunana, sarta anjeunna ngajelaskeun amanat éta minangka “baris demi baris”.

Saha anu ku Mantenna rék diajaran élmu? Jeung saha anu ku Mantenna rék dipaparin ngarti kana piwulang? Nya éta, maranéhna anu geus disapih tina susu, sarta geus dijauhkeun tina

dada. Sabab parentah kudu ditumpukkeun kana parentah, parentah kana parentah; garis kana garis, garis kana garis; di dieu saeutik, di ditu saeutik: Sabab ku biwir anu gagap jeung ku basa séjén Mantenna bakal nyarita ka bangsa ieu. Ka maranéhna Mantenna ngandika, Ieu téh pangreureuhan, anu ku maranéh bisa dipaké pikeun mere nu capé pangreureuhan; jeung ieu téh panyegeran: tapi maranéhna teu daék ngadéngé. Tapi firman PANGERAN jadi ka maranéhna parentah kana parentah, parentah kana parentah; garis kana garis, garis kana garis; di dieu saeutik, di ditu saeutik; supaya maranéhna indit, tuluy tibeulah ka tukang, remuk, kajiret, sarta katangkep. Yesaya 28:9–13.

Tina genep garis anu kakara ku urang diidéntifikasi, sarta tangtu aya deui nu teu acan ku urang dituduhkeun, hiji nekenkeun taun 1863 minangka tungtung tina hiji ujian anu maju bertahap nu ngabalukarkeun ngumbara di padang gurun. Dua nekenkeun yén hiji umat pasatujuan baheula diliwatan sarta digantikeun ku umat pilihan nu anyar. Hiji nandaan hiji kutuk pikeun ngawangun deui hiji hal anu dimaksudkeun supaya tetep diruksak jeung ditinggalkeun dina kaayaan dikutuk ku Allah sakumaha ayana, sarta nu séjénna nandaan hiji kutuk pikeun mulang ka tempat nu ku anjeun dilarang didatangan. Dua méré conto pamalsuan tina dua loh tina Sapuluh Parentah, anu ngawakilan dua loh Habakuk.

Anak sapi emasna Harun jeung Yérobéam ngawakilan hiji gambar palsu tina timburu, anu ngawakilan bagan palsu taun 1863. Nalika di hijikeun, dua saksi, nya éta Harun jeung Yérobéam, ngajarkeun yén dua loh Habakuk ngawakilan hiji loh, sarua pisan sakumaha dua loh tina Sapuluh Parentah ngawakilan hiji hukum Allah. Babarengan, éta jadi hiji lambang, anu diwangun ku dua nalika di hijikeun. Dinamika nubuat anu sarua tina dua loh hukum Allah aya dina dua loh Habakuk, sarta babarengan, barang palsu Harun jeung Yérobéam nyanghareupan éta fénoména nubuat.

Generasi kahiji Adventisme geus dipalambangkeun ku gambar timburu dina Yehezkiel pasal dalapan. Titingalian anu dimimitian dina poe kalima, bulan kagenep dina taun kagenep, dina pasal dalapan kitab Yehezkiel, nuluykeun nepi ka pasal salapan, tempat dipagambarkeunana pamatri saratus opat puluh opat rébu. Nalika ngadadarkeun perlambang ngeunaan pamatrian dina pasal salapan, Sadérék White ngalebetkeun sipat tina tabiat Allah anu nandakeun yén dina turunan katilu jeung kaopat Allah ngahukum jalma-jalma anu henteu nurut. Ku kituna manéhna ngasupkeun bebeneran anu patali langsung jeung parentah kadua, nyaéta parentah anu ngalarang nyembah brahala, saperti anak sapi emas milik Harun jeung Yerobeam.

“Tuluy anjeunna ngagero ka jelema anu maké lawon linen, anu di gigirna aya tempat mangsi panulis; sarta PANGERAN ngandika ka anjeunna, Jalankeun ngaliwatan tengah kota, ngaliwatan tengah Yerusalem, sarta pasang hiji tanda dina tarang jalma-jalma anu ngahuleng jeung anu ngajerit ku lantaran sagala kajahatan anu dipigawé di tengah dinya. Jeung ka nu lian Anjeunna ngandika bari ku kuring kadéngé, Tuturkeun anjeunna ngaliwatan kota, sarta teunggeul: ulah ku panon maranéh nyésakeun, ulah ogé boga karunya: paéhan tumpes nu kolot jeung nu ngora, boh mojang, boh budak leutik, boh awéwé: tapi ulah ngadeukeutan ka saurang ogé anu aya tandana; sarta mimitian ti tempat suci Kami. Tuluy maranéhna ngamimitian ti para kokolot anu aya di hareupeun Bait.”

“Yesus parantos rek ninggalkeun tahta pangampura di tempat suci sawarga pikeun ngagem pakean pambalesan jeung ngucurkeun murka-Na dina pangadilan ka jalma-jalma anu henteu ngaréspon kana caang anu parantos dipaparinkeun ku Allah ka maranéhna. ‘Ku sabab hukuman kana pagawean jahat henteu geuwat dilaksanakeun, ku kituna hate anak-anak manusa sapinuhna tetep dina maranéhna pikeun ngalakukeun kajahatan.’ Tibatan jadi dilemeskeun ku kasabaran jeung kasabaran lila anu parantos dipigawé ku Gusti ka maranéhna, jalma-jalma anu henteu sieun ka Allah jeung henteu nyaah kana kayaktian malah nguatkeun hate maranéhna dina jalan kajahatanana. Tapi aya watesna sanajan pikeun kasabaran Allah, jeung loba anu parantos ngalangkungan pisan wates-wates ieu. Maranéhna parantos ngaleuwihan wates-wates rahmat, ku sabab éta Allah kedah campur tangan jeung ngajaga kahormatan-Na sorangan.”

Ngeunaan urang Amori, Gusti ngandika: “Dina turunan anu kaopat maranéhna baris datang deui ka dieu, sabab kajahatan urang Amori tacan pinuh.” Sanajan bangsa ieu kacida katénjona ku panyembahan brahala jeung karuksakan akhlakna, maranéhna tacan ngeusian cangkir kajahatanna nepi ka pinuh, sarta Allah moal masihan parentah pikeun ngancurkeun maranéhna tuntas pisan. Umat éta kudu ningali kakawasaan ilahi dinyatakeun kalawan écés, supaya maranéhna henteu boga alesan. Nu Nyipta anu welas asih kersa nahan kajahatan maranéhna nepi ka turunan anu kaopat. Saterusna, lamun henteu katingali aya parobahan ka arah anu leuwih hadé, hukuman-hukuman-Na baris tumiba ka maranéhna.

Ku katepatan anu taya salahna, Nu Mahawates kénéh nyatet itungan jeung sakumna bangsa. Samentara rahmat-Na ditawarkeun dibarengan ku panggero kana tobat, itungan ieu bakal tetep kabuka; nanging nalika angka-angkana geus ngahontal kana jumlah nu geus ditangtukeun ku Allah, palayanan amarah-Na mimiti lumangsung. Itunganana ditutup. Kasabaran ilahi eureun. Moal aya deui panyuhunkeun rahmat pikeun maranéhna.

“Nabi, nu ningali ka mangsa-mangsa nu bakal datang, geus ningal waktos ieu di payuneun titingalna. Bangsa-bangsa dina jaman ieu geus narima rahmat-rahmat anu taya tandinganana. Nu pamilih tina berkah-berkah sawarga geus dipaparinkeun ka maranéhna, tapi kareueus anu beuki ngagedéan, kahayang kana banda, panyembahan brahala, pangina ka Allah, jeung henteu nyaho nuhun anu hina, geus kacatet ngalawan maranéhna. Maranéhna keur gancang nutup rekeningna jeung Allah.

“Tapi anu ngajadikeun kuring ngageter téh kanyataan yén jalma-jalma anu geus narima cahaya jeung hak-hak kaistiméwaan panggedéna geus kakotoran ku kajahatan anu marajaléla. Ku pangaruh jalma-jalma durhaka di sabudeureun maranéhna, loba pisan, malah ti antara anu ngaku kana bebeneran, geus jadi tiis sarta kabawa ku arus kajahatan anu kuat. Cacad umum anu dialungkeun ka kabaktian sajati jeung kasucian ngabalukarkeun jalma-jalma anu henteu raket ngahijikeun diri jeung Allah leungit rasa hormatna kana hukum-Na. Lamun maranéhna nuturkeun cahaya jeung nurut kana bebeneran tina haté, hukum suci ieu tangtu bakal karasa leuwih mulya kénéh ku maranéhna nalika kitu dihina jeung disingkirkeun. Beuki écés katingalina kateuadaban kana hukum Allah, beuki écés ogé garis pamisah antara jalma-jalma anu ngajaga éta hukum jeung dunya. Kanyaah kana parentah-parentah ilahi nambahan dina hiji golongan sajajar jeung nambahanana hinaan ka éta parentah dina golongan séjén.”

“Krisis téh keur gancang ngadeukeutan. Angka-angka nu beuki ngagedéan kalayan gancang némbongkeun yén waktuna pamariksaan Allah geus ampir sumping. Sanajan Anjeunna teu gampil ngahukum, nanging Anjeunna bakal ngahukum, jeung éta kalayan gancang. Jalma-jalma anu leumpang dina caang bakal ningali tanda-tanda tina bahaya nu keur ngadeukeutan; tapi maranéhna ulah calik anteng, ngarep-ngarep karuksakan éta kalayan teu paduli, bari nganyamanan dirina ku kayakinan yén Allah bakal ngajaga umat-Na dina poé pamariksaan. Henteu kitu. Maranéhna kudu nyadar yén kawajiban maranéhna téh digawé kalayan rajin pikeun nyalametkeun batur, bari neutep ka Allah kalayan iman anu pageuh pikeun nyuhunkeun pitulung. ‘Doa jalma bener anu dipanjatkeun kalayan enya-nya gedé pisan gunana.’”

“Ragi kasalehan can tétéla acan sakabéhna leungit kakawasaanana. Dina mangsa nalika bahaya jeung kapapatenan gereja panggedéna, rombongan leutik anu keur nangtung dina cahaya bakal ngarandeg jeung ceurik ku lantaran kajahatan-kajahatan nu dipigawé di éta nagri. Tapi leuwih husus deui, doa-doa maranéhna bakal naék pikeun gereja lantaran para anggotana ngalampahkeun nurutkeun cara dunya.

“Doa-doa nu temen tina ieu sakelompok leutik anu satia moal sia-sia. Nalika Gusti sumping minangka Anu ngabales, Anjeunna ogé bakal sumping minangka palindung pikeun sakumna jalma anu geus ngajaga iman dina kasucianana sarta ngajaga dirina tetep teu katodaan ku dunya. Dina mangsa ieu Allah geus ngajangjikeun pikeun ngabales umat pilihan-Na sorangan anu nyambat ka Anjeunna peuting jeung beurang, sanajan Anjeunna lila sabar ka maranéhna.

“Paréntahna nyaéta: ‘Geura ngaliwatan tengah kota éta, ngaliwatan tengah Yerusalem, sarta pasang hiji tanda dina tarang jalma-jalma anu ngeluh jeung anu ceurik ku sabab sagala kalakuan keji anu dipigawé di tengahna.’ Jalma-jalma anu ngeluh jeung ceurik ieu geus ngedalkeun kecap-kecap kahirupan; maranéhna geus mere piwuruk ku cara nyalahkeun kasalahan, méré naséhat, jeung ngadesek kalayan tulus. Sabagian jalma anu geus ngahinakeun Allah tuluy tobat sarta ngarendahkeun haténa di payuneun Mantenna. Tapi kamulyaan PANGERAN geus ninggalkeun Israél; sanajan loba anu masih kénéh neraskeun rupa-rupa wangun ibadah, kakawasaan jeung ayana Mantenna geus teu aya.” Testimonies, jilid 5, 207–210.

Pikeun ngabagi kalawan leres titingalian ngeunaan panyegelan sakumaha ditepikeun ku Ezekiel, penting pisan ngartos opat generasi Adventisme. Sister White ngamimitian petikan anu ku urang dipilih ku langsung ngarujuk ka Ezekiel pasal salapan, sarta bagian anu ku urang dipilih ogé ditungtungan ku rujukan langsung ka Ezekiel pasal salapan. Dina petikan éta anjeunna nyarios ngeunaan Ezekiel, “The prophet, looking down the ages, had this time presented before his vision.” Ezekiel ningali kaayaan-kaayaan anu keur lumangsung salila panyegelan saratus opat puluh opat rebu.

Dina tulisan saméméhna urang geus nangtukeun, dumasar kana tilu petikan husus tina Roh Nubuat, yén “nu mabok ti Éfraim” dina kitab Yesaya—anu dina petikan ieu diidentifikasi minangka “jalma-jalma kolot,” sarta anu dina dua petikan éta duanana ngagambarkeun kapamingpinan Yerusalem (Adventisme)—teu sanggup ningali yén bakal aya hiji panyingkab anu agung tina

kakawasaan Allah saperti dina taun-taun baheula. Dina petikan ieu, panyingkab kakawasaan Allah anu pisan anu maranéhna nolak pikeun tingali téh bakal kajadian minangka bagian tina pangadilan ilahi anu didatangan ka maranéhna, sabab dinyatakeun yén, “the people were to see the divine power manifested in a marked manner, that they might be left without excuse.”

Adventisme Laodikea nolak ningali manifestasi hujan tukang anu mimiti ngembun dina 11 Séptémber 2001, nanging maranéhna bakal ningali klimaks tina hujan éta nalika talatah Ceurik Tengah Peuting diulang deui dina poé-poé panungtungan. Talatah éta nyaéta Islam tina Woe katilu. Naha lain pamingpin Israél baheula, anu kakara nyalib Al Masih maranéhna, nyaksian Roh Suci dicurahkeun dina poé Pentakosta?

Éta petikan téh keur ngaidéntifikasi gereja, anu ku kontéksna ku Yehezkiel dilambangkeun ku Yerusalem, jeung para anggota anu aya di jero gereja (Yerusalem) téh dipabandingkeun jeung hiji “golongan leutik,” anu ogé diidéntifikasi minangka maranéhna “anu leumpang dina cahaya,” sarta minangka “saeutik anu satia.” Kitab Suci ngajarkeun yén “lobana” anu dipanggero, tapi “saeutik” anu dipilih. Jejer éta petikan ngawengku murka Allah anu ditibankeun ka umat-Na. Umat éta geus ngabalukarkeun hukuman maranéhna ka dirina sorangan, tapi Allah écés nekenkeun yén malaikat-malaikat-Na anu ngalaksanakeun padamelan karuksakan. Allah moal kungsi bohong, sarta Anjeunna geus jangji yén nya Anjeunna anu nganjangkeun kajahatan manusa nepi ka turunan katilu jeung kaopat. Ngahubungkeun palaksanaan hukuman ka saha waé salian ti Allah hartina mungkir kana sipat-Na, sarta nunjukkeun yén Anjeunna téh tukang bohong.

Petikan éta nétélakeun yén nalika malaikat-malaikat pangrusak dina kitab Yehezkiel mimiti ngalanglang Yerusalem, harita pisan, “palayanan murka-Na dimimitian.” Murka Allah dimimitian ti Yerusalem, nyaéta garéja-Na, nyaéta Adventisme Laodikea.

Sabab waktuna geus datang yén pangadilan kudu dimimitian di kulawarga Allah; sarta lamun éta mimiti dimimitian ka urang, kumaha ahirna jalma-jalma anu henteu nurut kana Injil Allah? 1 Petrus 4:17.

Amarah Allah dilaksanakeun ku para malaikat Allah, sareng nalika padamelan maranéhna dimimitian, maranéhna diparéntahkeun pikeun “ngagebug,” sakumna, sarta “panon maranéh ulah ngéman, ulah ogé maranéh karunya: paéhan tumpes nu kolot jeung nu ngora, boh mojang-mojang, boh budak leutik, boh awéwé: tapi ulah ngadeukeutan ka saurang ogé anu aya tanda dina dirina; sarta mimitian ti tempat suci Kami.” Amarah Allah dilaksanakeun ku para malaikat suci, sareng poko anu rek ku urang ditandaan di dieu nyaéta yén dimulaanana palayanan amarah Allah téh dilaksanakeun dina generasi kaopat.

Urang bakal neraskeun ieu ulikan dina artikel salajengna.

Jeung bakal kajadian dina poé kurban PANGERAN, yén Kami bakal ngahukum para pangeran, jeung anak-anak raja, jeung sakabéh anu maké pakean asing. Dina poé éta kénéh Kami ogé bakal ngahukum sakabéh anu ngaléngkah kana bangbarung, anu ngeusian imah dunungan maranéhna ku kajahatan jeung tipu daya. Jeung bakal kajadian dina poé éta, saur PANGERAN, yén bakal aya sora tinggorowok ti lawang lauk, jeung lolong ti wewengkon kadua, sarta sora karuksakan anu gedé ti pasir-pasir. Ngagorowoklah, hé pangeusi Maktesh,

sabab sakabéh jalma padagang geus dibasmi; sakabéh anu mawa pérak geus dipupus. Jeung bakal kajadian dina waktu éta, yén Kami bakal ngageledah Yerusalem ku lampu-lampu, jeung ngahukum jalma-jalma anu ngendap dina ampasna sorangan; anu nyebut dina haténa, PANGERAN moal ngalakukeun anu hadé, jeung moal ogé ngalakukeun anu jahat. Sepanya 1:8–12.